

תת"ע (עכו) 611-05-16 - מדינת ישראל נ' ג'אבר מוהנד ג'אבר מוהנד

תת"ע (עכו) 611-05-16 - מדינת ישראל נ' ג'אבר מוהנד ג'אבר מוהנדשלוש

תת"ע (עכו) 611-05-16

מדינת ישראל

נגד

ג'אבר מוהנד ג'אבר מוהנד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[08.09.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 06.06.2016 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 13.08.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

יודגש כבר עתה כי הבקשה הוגשה בשיהוי עצום ללא הסבר המניח את הדעת. מקום שמדובר בגזר דין אשר ניתן כנגד המבקש עוד בשנת 2016 ובקשתו לביטול פסק הדין הוגשה בחלוף 8 שנים, הרי שדי בשיהוי זה כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף. ראה לעניין זה קביעותיו של בית המשפט העליון ברע"פ 7714/23 מדינת ישראל נ' מוטי אונגר (ניתן ביום 09.11.2023) לפיהם שיהוי לבד יכול להוות טעם מספיק לדחייה הבקשה להארכת מועד להישפט, כאשר כוחה של קביעה זו יפה גם בעניינינו.

המבקש קיבל את ההזמנה לדין לידי, ההזמנה כללה את תאריך הדין ושעתו, והמבקש אף חתום על ההזמנה,

לפיכך, המבקש זומן כדן והוא לא הצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין. די בדברים אלה כדי להשמיט את

הקרקע מתחת לטענת המבקש לפיה לא ידע אודות קיום הדין ולא ידע כלל אודות ניהול התיק נגדו. טענתו כי

בעקבות וויכוח בינו לבין השוטר אשר עיכב אותו, הדו"ח לא נמסר לידי וככל הנראה חברו הוחתם עליו, נטענה

בעלמא ולא ניתן לייחס לה משקל כלשהו בחלוף פרק זמן כה ניכר מרישום הדו"ח.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של

עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש

לשינוי התוצאה. המבקש לא הצביע על טעמים שיש בכוחם להביא לשינוי התוצאה. הטענות שלו נטענו כלאחר יד,

ללא ביסוס כלשהו וללא הצגת ראשית ראיה כלשהי אשר יש בכוחה להביא לשינוי התוצאה.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק החלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' אלול תשפ"ד, 08 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.